

Začátek vodácké sezony se letos stále odkládal, ale nakonec jsme se konečně dočkali. Sněhu na horách moc nebylo a tak se koryta horských řek letos táním nenaplnila. „Naštěstí“ tu máme nějaké přehrady.

Je sobota ráno. Po včerejším zdařilém večírku na chalupě v Desné vstáváme neobvykle brzo. Již v pět ráno nás budí Krtkův mobil, za což mu všichni pěkně poděkujeme. V sedm hodin vstáváme už doopravdy. Není totiž čas na přílišné otálení. Máme namířeno na Kamenici.

Ne však na klasický úsek z Plavů, kde se dnes konají závody, ale na horní úsek pod přehradou Josefův Důl. Vodu začínají pouštět od čtyř ráno, aby stihla dotéci včas do Plavů, a zavírají po jedenácté. Na sjetí tedy mnoho času není. Kdo zaváhá, má smůlu. Voda z této přehrady se pouští jen výjimečně a je třeba toho využít.

Kolem deváté jsme na parkovišti, odkud vede silnice k hrázi. Sjet se tam sice dá, ale zákazové značky po obou stranách působí neobvykle a výmluvně zároveň.

Rozhodujeme se pro pěší variantu. Míra poznamená, že těch čtyři sta metrů snadno ujdeme a alespoň se cestou zahřejeme.

Slunce se probíjí skrz řídká oblaka a je kupodivu celkem příjemné teplo.

Po kilometru a půl pěší chůze ve vodáckém oblečení a s kajaky na ramenou jsme konečně u řeky a prohrátí jsme opravdu dokonale.

Voda vytéká z přehrady do betonové navigace s asi dvoumetrovými zdmi. Nasedneme nahoře a postupně každý sklouzneme do rychlého proudu. Navigace po nějakých sto metrech končí a řeka začíná rychle nabírat na obtížnosti.

Sobotní horní Kamenice

Napsal uživatel Administrator

Úterý, 26 Duben 2016 09:23 - Aktualizováno Úterý, 26 Duben 2016 10:58

Vody je evidentně víc než vloni. Ze sněhu již z přítoků do Kamenice nic neteče a tak musel hrázný více otevřít kohouty.

Koryto je úzké a každý kubík navíc je tady dost znát. Válce ve stupních jsou poctivé a není radno ztratit koncentraci. V zatáčce se nečekaně objevuje kmen přes celé koryto. Je zároveň s hladinou a naštěstí ho všichni bezpečně přeskakujeme. Spád řeky rychle narůstá a blíží se nejobtížnější část, kterou je nutné prohlédnout. Najít optimální stopu pro sjetí - nebo přenést. V tomto úseku řeka žádnou chybu neodpustí a tak se každý musí sám rozhodnout, jakou cestu zvolí.

Někdo jede a někdo nese. Nejtěžší úsek je za námi, ale ani další část plavby není rozhodně zadarmo.

Řeka stále rychle klesá a o adrenalinové okamžiky není nouze. Balvanité koryto si tento charakter udržuje až k jezu, pod kterým se konečně zklidní. Zde také končíme. Vylézáme u parkoviště sjezdovky Lucifer. Počasí je stále pěkné což umocňuje prožité zážitky z vody. David má dokonce pocit, že voda v řece byla příjemně teplá. (No, koukal jsem na stránky a teplota vody Kamenice – Josefův Důl 4,5 °Celsia. - Takže měl pravdu. Čekal jsem, že z přehradu bude mít voda jen 4 stupně....)

Je teprve jedenáct dopoledne, ale na druhou jízdu již není čas. Motat se na spodní Kamenici mezi závodníky nás neláká a tak balíme a vyrážíme domů.

Pádlovali: *David, Míra., Svojda, Doktor, Gaga, Miky, Krtek.*

Přikládám pár foto od *Míry*.

Svojda

{phocagallery view=category|categoryid=47|detail=3|pluginlink=1|imagerandom=1}

Sobotní horní Kamenice

Napsal uživatel Administrator

Úterý, 26 Duben 2016 09:23 - Aktualizováno Úterý, 26 Duben 2016 10:58
